

Farfar Holger tog imod Jesus

I begyndelsen af 1935 besluttede mine forældre at flytte. Far havde fået arbejde hos en kristen broder, som ejede et stort blomstergartneri i Ordrup. Han brugte samtidig mange anlægsgartnere til at passe velhavende menneskers haver og havde brug for dygtige folk – og far blev ansat.

Farmor flyttede ud til en rig svigerinde, som boede i en stor villa. Svigerinden var lam og havde brug for en selskabsdame. Nu hvor far havde fået arbejde, behøvede mor og farmor ikke længere at sy for at klare sig, og derfor flyttede vi til Esrumgade på Nørrebro. Den 1. november 1936 blev Paul født.

Farfar, Holger, boede på dette tidspunkt sammen med frk. Jørgensen. Han havde på et tidspunkt fået en rygskaide, og da han blev opereret, blev han lam i benene og kom i kørestol. Far besøgte ham ofte, og nogle gange var jeg med. Far vidnede naturligtvis for ham om Jesus, og en dag sagde farfar, at han ønskede at blive døbt. Han troede nemlig, at han ville blive rask under dåben.

Jeg husker farfars dåb, selv om jeg kun var tre år gammel. Min far var med nede i dåbsgraven, for der skulle være to til at døbe farfar – han kunne jo ikke stå selv. Jeg stod ved kanten af dåbsgraven og så dåben, og den oplevelse glemmer jeg aldrig.

Farfar blev ikke rask. Han havde nok haft et forkert motiv for at blive døbt.

Senere blev farfar syg og døde nytårsaften. Han havde haft et hårdt liv og havde også været hård ved sig selv, og nu sagde kroppen stop. Min far sad hos ham og holdt ham i hånden den nytårsnat, hvor han døde.

Det var godt, at farfar nåede at tage imod Jesus til sidst.